

DĚTI ZA ODMĚNU

KAROLINA ROTHOVÁ, 7 dětí

Důvod, proč má jednačtyřicetiletá Karolina Rothová sedm dětí, je prý s nadšákou řečeno ryze praktický. Řidičský průkaz skupiny B platí pro auto, jež uveze devět osob včetně řidiče, dál už by byla potřeba profesní oprávnění na autobus. Takže pokud chtějí společně vyrazit autem, sedm dětí je strop.

Ne že by v tom byl záměr od začátku. Když ještě žili v pražské dvougaronce, jediné, v čem měli s manželem jasno, bylo, že jejich prvorozený syn nezůstane jedináčkem. Možná i proto, že sama Karolina, dcera psychiatra Cyrila Höschla a akademické malířky Jitky Štenclové, má tři mladší sourozence. „Konkrétnější plán v tom nebyl, ale neznámá to, že by těhotenství byla neplánovaná,“ vysvětluje absolventka dvou vysokých škol, která před rodičovskou pracovala v oblasti marketingu a vzdělávání.

KAŽDÝ JE JINÝ

Nejstarší syn se Karolině narodil, když jí bylo pětadvacet, další děti přicházely po roce a půl až dvou letech. Od té doby nebyla ani jednou někde sama na víc než dva dny, ale nelituje ani toho, ani probdělých nocí, kterých bylo nepočítaně.

„První dítě bylo tak extrémně čiperné, že jsem se po narození dcery ptala lékaře, jestli není nemocná, když většinu dne prospí. Prvorozený mě vyškolil natolik, že jsem další tři děti měla za odměnu. Nato mě překvapilo páté miminko, které se narodilo po půlhodině až hodině. To jsem teprve zjistila, co všechno mateřství obnáší,“ vzpomíná.

S prvními čtyřmi dětmi žili v podještědské dřevnici, kam za nimi manžel dojížděl z Prahy o víkendů a občas v týdnu. Do školky nechodily, proč taky, když ji měly doma – odpoledne mívaly děti zahradu plnou kamarádů ze sousedství. Než se rodina rozrostla o pátého potomka, přestěhovala se do rodinného domu se zahradou v hlavním městě. Ale radost vystřídala starost. „Šesté dítě se narodilo postižené, syn potřeboval nestandardní péči, navíc nedlouho poté onemocněl nejstarší syn rakovinou mozku. Tehdy jsem si musela dát pauzu na zotavení. Sedmé dítě přišlo šest a půl roku po posledním bráškově. Je to miminko snů, dovolí mi normální sedmihodinový spánek,“ usmívá se matka.

RODINNÉ KRIZE

Šest malých dětí, z toho dvě nemocné – to bylo pro Karolinu Rothovou jedno z nejtěžších období. Tehdy se jí po běžných problémech typu rýma, pětka v žákovské nebo sourozenecká hádka upřímně stýskalo. Najednou totiž všechno vypadalo jako prkotina.

Léčba nádoru trvala mnoho měsíců, tak se synem přešli na domácí vzdělávání. „Vyučování mě bavilo, syn byl velmi motivovaný. Den před oficiálním ukončením léčby složil zkoušky na gymnázium,“ popisuje Karolina. Ostatní

ní děti chodily do klasické školy. „Čtyři jsou už na víceletých gymnáziích, postižený syn je integrován v první třídě, což je také velký úspěch,“ popisuje sedminásobná matka, která se své děti snaží podporovat v mnoha rozličných zájmech podle jejich povahy – ve hře na hudební nástroje, modelování, tanci, malování a především ve spontánním pohybu venku, což považuje v éře mobilů za nelehký úkol.

Když po patnácti letech strávených na rodičovské dovolené, na kterou navázala péče o postiženého syna, nastoupila Karolina do práce, znovu otěhotněla. A pak přišla rána v podobě manželské krize. „Až donedávna jsem měla pocit, že náš vztah funguje výborně. I v nejtěžších dobách jsme si nacházeli chvíle sami pro sebe, pro romantiku, na lásku,“ vypráví žena, která intimitu vnímala jako protíváhu blízkosti smrti, se kterou byli konfrontováni na dětské onkologii.

„Manžel si sedmé dítě přál, říkával mi, že o jinou než o mě nestojí. Patrně v tom ale nebyl zcela upřímný, protože si nedávno vytvořil paralelní vztah. Vyhodila jsem ho po italsku z domu, jenže jemu se záhy po rodinném bzučkotu začalo stýskat a usiluje o návrat,“ nastiňuje současnou situaci.

Aby všechno zvládla, potřebuje aspoň občas pročistit hlavu. „Zoufalá máma by nebyla dob-

rá máma, proto si dopřávám radosti jen pro sebe. Kromě čtyř je to třeba sport. V těhotenství to byla aspoň procházka, jinak si skočím zajezdit na koni nebo zastřílet, v zimě někdy rodině ujezu na lyžích,“ vypočítává.

MANAŽERKA DOMÁCNOSTI

Uvažuje logicky, než aby se dostala do stavu naprostého vyčerpání, je lepší někde ubrat. „Máma děti miluje a podporuje, ale nemůže za ně žít jejich životy. Občas jsem se tak dostala do konfliktu s učiteli, kteří valili na rodiče spousty požadavků a přenášeli na ně odpovědnost za školní práci dětí. Dříve platilo: „Pepičku, nemáš úkol? Dostaneš pětku.“ Dnes se často děje: „Maminko, váš Pepíček nemá úkol! Jak to, že nesledujete webové stránky školy?“ popisuje situace, se kterými se musí vypořádat. Při péči o velkou rodinu se naučila dávat dětem víc prostoru a také si osvojila manažerské dovednosti – logistikou počínaje a multitaskingem konče.

Pro rodinnou „organizaci“ vytváří sdílené on-line kalendáře a také vede excellové tabulky průběhu nemocí a podávání léků, aby v případě souběhu chorob nepopletla medikamenty. Záznamy ukládá na cloud, takže jsou kdykoli dostupné a lépe se jí v ordinacích vybavuje anamnéza. „Jen když se musím sou-

středit na víc věcí najednou, cítím určitý limit, který nesmím překročit. To je třeba za volantem. Děti to vědí a učí se před náročnou křižovatkou počkat s otázkou na později.“

Když začala po šestém dítěti chodit do zaměstnání, bylo stěžejní vytvořit funkční čas-

ový harmonogram, který byl ale neustále narušován různými odchylkami, na které bylo potřeba flexibilně reagovat. Z výchovy doma spartakiádu nedělají. Probíhá přirozeně. „Mladší už znají od starších, že hudební nástroj nehraje sám od sebe, že ani nový sport

si neosvojí ze dne na den, a zároveň jsou motivovaní se starším přiblížit. Pomoc je důležitá pro zdravotně oslabené členy rodiny, ale i ti ji v jiných situacích vracejí, takže je opravdu vzájemná,“ popisuje Karolina.

KAŽDODENNÍ BLUES

Manžel sice dokáže finančně rodinu zajistit, přesto rozhodně nemohou žít na vysoké noze. „Oblečení se pokud možno dědí, vaříme ze základních surovin, na výlety si nosíme jídlo s sebou, občas nám vyjde dvojitá rodinná vstupné na akce. Když už jdeme do restaurace, děti vědí, že zízeň naplno uhasí až doma nebo někde u kohoutku s pitnou vodou,“ popisuje Karolina, která peče každý pátek domácí chleby a pěstuje zeleninu, kterou zavažuje, mrazí, suší. Ale jen jako bonus – samotná zahrádka by je neuživila. Protože saláty jedí rádi, oceňuje v domácnosti kromě myčky, pračky a sušičky také kráječ zeleniny, protože zpracovávat několik kilo plodů ručně by bylo časově náročné.

Podle Karoliny převažují v životě s mnoha dětmi spíš pozitivní. Těžkosti bere jako výzvy a považuje za ně spíš ty praktického rázu – například nerada couvá s přívěsem, který s sebou musí vozit na zimní dovolenou nebo na cyklovýlety. „Když se ubytujeme mimo domov, často musíme do dvou pokojů a je hloupé, když skončíme každý na jiné straně ubytovny,“ popisuje běžné tráble mnohačlenné rodiny, pro kterou jsou cesty na dovolenou automobilem neekonomičtější.

Když byly děti malé, považovala Karolina za sváteční každý den, kdy byly všechny zdravé. Dnes ji těší, když se jim podaří vyrazit společně do divadla nebo na koncert. Zároveň ji potomci dovedou překvapit, když něco obstarají, pomůžou a ona si na zahradě může třeba lehnout na pár minut pod strom. A protože ještě donedávna vařila dvě teplá jídla denně a musela se kuchyni pečlivě věnovat i kvůli synově nemoci, připadá si od doby, kdy se ratolesti začaly stravovat ve školních jídelnách, jako na dovolené každý den, kdy nemusí v polence vařit.

INZERCE ▼

Pepo, ty ses zul?

Plíseň je infekce a riziková místa nákazy jsou například společné sauny, bazény, sprchy, ale i koberec v hotelových pokojích, půjčování bačkor návštěvám... Napadení nohou plísní si hned nevšimneme, ale plíseň začne postupně dráždit pokožku, ta se brání zvýšenou potivostí, což je příhodné prostředí pro růst plísní a s nimi v symbióze žijícími bakteriemi. Ty způsobují zápach. Nevšimneme-li si příznaků, může se infekce šířit na další části těla nebo nakazit naše blízké. Ochrana ale je. Použitím chytré houby – *Pythium oligandrum*. *Pythium oligandrum* je první schválený mikroorganismus do biocidních látek dle nařízení EU 2015/1610. Použitá biotechnologie eliminuje plísně přímým parazitismem a je považována za nejbezpečnější technologii na současném trhu. Použití Chytré houby je patentově chráněno v mnoha zemích a regionech světa. Desinfekční mikroorganismus *Pythium oligandrum* proniká svými vlákny do buněk parazita (plísně nebo kvasinky) a čerpá z něho pro svoji výživu potřebné látky. Po vyčerpání parazita ustává aktivita chytré houby a tato odrůstá s nehtem nebo pokožkou, protože není schopna si obstarat živiny z ničeho jiného než z plísní.

To je puch!

Pro nohy a nehty náchylné k výskytu plísní jsou přípravky z řady Biodeur: Biodeur 3x1g, nebo specialista na nehty Chytrá houba – Pythie – Biodeur Nail. „Přehlušoval jsem zápach nohou voňavkami a ani mytí třikrát denně mi nepomáhalo“, přiznává pan Josef, který měl dlouhodobé problémy se ztvrdlými patami a pronikavým zápachem. „Teď preventivně používám Biodeur 3x1g s chytrou houbou. Ztvrdlá kůže z pat zjemněla a odpadla, na návštěvě se nestydím kvůli zápachu vyzout boty a žena konečně nereptá.“

Chytrou houbu s desinfekčním mikroorganismem *Pythium oligandrum* dostanete ve své lékárně. Na Vaše otázky rádi odpovíme na telefon: 728 814 202 akutní dotazy na infolince: 608 157 744 e-mail: pythium@pythium.cz informace na: www.chytrahouba.cz

B•A•R•D•

Výrobce: Bio Agens Research and Development – BARD, s.r.o.